

THEMA - RACHAB EN HET KOORD VAN HOOP

In oorlogsgebieden is het Rode Kruis vaak aanwezig om medische hulp te bieden. Meestal is het zo dat terwijl vijandelijke oorlogsvliegtuigen overvliegen, auto's van Rode Kruis vaak gewoon naar plaatsen kunnen rijden waar hun hulp nodig is. In een internationaal verdrag is namelijk vastgesteld dat men niet op Rode Kruisauto's of Rode Kruisgebouwen mag schieten. Ze moeten ongedeerd hun werk kunnen doen en schuilen als het ware achter het Rode Kruis op hun kleding, auto's en ziekenhuizen. Deze internationale afspraak doet mij eraan denken dat Gods kinderen mogen schuilen achter het bloed van het Lam, van de Here Jezus. Het doet me ook denken aan Rachab en het scharlakenrode koord. Vanmorgen staan we stil bij het leven van deze bijzondere vrouw.

HET BOEK JOZUA

Jozua krijgt, na de dood van Mozes, de opdracht van God om het volk Israël naar het Beloofde Land te brengen en het in bezit te nemen. Een pittige opdracht gezien de grootte van het land én de volken die hij moet gaan veroveren (Lees Jozua 1:4. Het gebied dat God aan Zijn volk heeft beloofd, is veel groter dan het huidige Israël). God belooft Jozua diverse malen dat Hij met hem is en het land in zijn bezit zal geven. In Jozua 2 lezen we hoe Jozua een begin maakt met de uitvoering van Gods opdracht en er verkenner op stuurt om het land en de stad Jericho te verkennen. Ook lezen we dan over hun eerste ontmoeting met Rachab. Vervolgens trekt het volk door de Jordaan. In Jozua 6 lezen we over de val van Jericho en hoe het afloopt met Rachab. **Lees samen:** Jozua 2 en Jozua 6:6-27.

TWEE VERKENNERS

In deze geschiedenis wordt de naam van God niet genoemd. Onmiskenbaar is echter Wie de regie hier in handen heeft. Jozua stuurt er twee verkenner of spionnen op uit om informatie te verzamelen over het land en over de stad Jericho. Jericho was een belangrijke stad van strategisch belang. De stad was namelijk een knooppunt in handelsroutes en het kende een belangrijke doorwaadbare plaats in de Jordaan.

De twee verkenner komen daar terecht in het huis van een vrouw, een hoer, Rachab genaamd. Haar naam betekent 'ruim zijn' of 'open'. Op grond daarvan nemen oudchristelijke en Rabbijnse bronnen aan dat Rachab een herberg dreef. Ook de Joodse geschiedschrijver Flavius Josephus noemt Rachab een herbergierster.

In dat geval was haar huis een logische plek om te verblijven, om te overnachten en ideaal om info in te winnen. Wellicht troffen ze er andere gasten. De aanwezigheid van de twee viel er niet zo op. Ze kwamen dus niet voor de 'diensten' van Rachab. Echter, de koning van Jericho hoort van hun aanwezigheid en stuurt zijn mannen om de twee op te sporen. En wat doet Rachab? Ze laat de twee verkenner bij haar onderduiken, stuurt de boden van de koning met een leugen in een verkeerde richting en helpt de twee verkenner vervolgens de stad uit vluchten. Dat alles met gevaar voor eigen leven. Zo toont ze zich loyaal aan 't volk van Israël en aan hun God.

Leerpunt voor ons

Dit doet denken aan W.O. II: Rachab, een heidense vrouw, laat twee Joodse mannen onderduiken in haar huis. En dat met gevaar voor eigen leven. Wat zouden wij doen?

Voordat Rachab gaat slapen, klimt ze eerst op het dak van haar huis en gaat ze een gesprek aan met de twee mannen. Daaruit blijkt dat ze een behoorlijk scherp theologisch inzicht heeft in de geschiedenis van Israël en in het plan van God om het land Kanaän aan de Israëlieten te geven (Jozua 2:9-11). Is hier slechts sprake van het erkennen van de macht van de God van Israël of heeft Rachab zich bekeerd? Het blijkt hier niet echt uit het verhaal. Echter, later wordt ze opgenomen in Israël (Jozua 6:25). En dan lijkt het er zeer wel op dat ze een bekering heeft doorgemaakt.

Leerpunt voor ons

Rachab had zicht op Israël. Ze was op de hoogte van de wonderen die God voor Zijn volk had gedaan, maar ook wat haar land en haar stad te wachten stond. Wij kunnen ons afvragen: Hoe is onze kijk op Israël? En wat is onze informatiebron? Is dat de Bijbel of is dat de media? Zien we Gods bemoeienis met Israël? Zijn we bekend met Zijn plan voor Israël? Best wel belangrijke vragen waar Rachab ons hier bij bepaalt.

GODS GENADE REIKT VERDER

Tenslotte vraagt Rachab (Joz. 2:12-13) de twee mannen om haar en haar familie te sparen en vraagt om een teken van trouw. Zij heeft de twee verkenner geholpen en doet nu een beroep op hen. De reactie van de twee is verrassend. Israël moest nl. de inwoners van het land dat God hun had beloofd verdrijven en vernietigen:

Wanneer de HEERE, uw God, u gebracht heeft in het land waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen, en Hij vele volken van voor uw ogen verdreven heeft, de Hethieten, de Girgasiëten, de Amoriëten, de Kanaänieten, de Fereziëten, de Hevieten en de Jebusiëten, zeven volken, die groter en machtiger zijn dan u, en wanneer de HEERE, uw God, hen aan u overgegeven heeft en u ze verslaat, dan moet u hen volledig met de ban slaan; u mag geen verbond met hen sluiten en hun niet genadig zijn. U mag geen huwelijksbanden met hen aangaan... Deuteronomium 7:1-3a

Wauw! Dit zegt veel over de genade van de God van Israël. Het laat óók zien dat het onderscheid tussen Israël en Kanaän niet was gemaakt op etnische gronden, maar

op basis van de trouw aan God. De opdracht om de Kanaänieten te vernietigen gold dus niet als mensen werkelijk in de God van Israël gingen geloven!

HET HUIS VAN RACHAB

Het huis van Rachab bevond zich op of in de stadsmuur. Daarom kon zij de twee verkenner via een touw uit haar venster rechtstreeks buiten de stad brengen. Archeologisch onderzoek bij Jericho suggereert dat de stad vermoedelijk een dubbele muur had met woningen tussen die beide muren. Het is dus goed mogelijk dat de woningen tegen de buitenmuur een venster in de muur hadden.

Rachab kreeg de opdracht om, zodra de Israëlieten het land waren binnengetrokken, een koord van scharlaken draad aan hetzelfde venster te binden waardoor ze de twee verkenner had laten ontsnappen. Bovendien moest ze haar hele familie in haar huis verzamelen. Deze opdracht herinnert aan de procedure tijdens het eerste Pascha (Ex. 12). Vaak wordt de verbinding gelegd tussen 'veilig achter het rode koord', 'veilig achter het bloed' (Ex. 12:13) en 'veilig achter het bloed van Christus'.

In het Hebreeuws staat er voor koord het woord 'tiqwāh' dat meestal 'hoop' betekent. Alleen hier in vers 18 en 21 is het vertaald met 'koord'. Dit is zo mooi, want dit koord werd voor Rachab het 'koord van hoop'. De kleur scharlaken of karmozijn wordt gemaakt van een rode kleurstof, verkregen door verpulvering van de schildluis en de eieren ervan. Deze verfstof werd ook gebruikt voor de tabernakel en voor koninklijk en duur materiaal. Door de kleur van het koord viel het goed op tegen de achtergrond van de muur. Die herkenbaarheid was nodig!

JERICHO TEN ONDER - RACHAB GERED

Veel mensen en ook christenen hebben moeite met het O.T. vanwege het hoge gehalte geweld dat erin voorkomt. Men kan 't maar moeilijk rijmen met de God van liefde. Het stuit tegen de borst. Dat betreft ook de inname van Kanaän en Jericho.

Hoe komt het eigenlijk dat we daar zoveel moeite mee hebben? Dat heeft als eerste te maken met ons godsbeeld. In ons denken is God vooral een God van liefde, genade en barmhartigheid. Maar de Bijbel laat zien dat God óók heilig en rechtvaardig is en dat Hij zelfs een wrekende God is en over de zonde toornt. Dat vinden we lastig. Waarom? We kennen al ruim 70 jaar geen oorlogservaringen meer en zijn geweld in zekere zin ontwend. Problemen lossen we met diplomatie op. Dat verklaart enigszins onze moeite met een God die toornt en die zich wreekt op zijn vijanden. Mensen in oorlogsgebieden kunnen het zich beter voorstellen dan wij.

Het geweld in Jozua betreft de inname van Kanaän en het verslaan van hun inwoners. Om dit te kunnen verstaan, is enige kennis van de achtergrond belangrijk. De Kanaänitische volken incl. de inwoners van Jericho leefden ver van God vandaan in zonden en onder het oordeel van God. Het land Kanaän moest hiervan gezuiverd

worden. God wilde Zijn volk beschermen tegen de afvalligheid en afgoderij waarin deze volken leefden (Deut. 7:1-6). Ze mochten zich ook niet vermengen met de inwoners. Des te bijzonder is de gebeurtenis met Rachab. Een inwoner van Jericho, nog wel een gevallen vrouw, een heidense! Juist zij vindt genade in de ogen van God! Op een wonderlijke manier wordt Jericho ingenomen. Zes dagen lang moest men één keer om de stad trekken, maar op de zevende dag moest men zeven keer om de stad trekken. Terwijl de priesters op de bazuinen bliezen. En op die zevende dag toen Jozua het signaal gaf en bij het geluid van de bazuinen, juichte het volk en stortte de muren van Jericho in. Hoogstwaarschijnlijk vielen de muren naar buiten toe zodat de Israëlieten over het puin naar binnen konden klimmen om de stad in te nemen.

Er zijn veel archeologische aanwijzingen voor aardbevingen in diezelfde tijd. Maar zelfs als God op die bewuste dag een aardbeving gebruikte om Zijn doel te bereiken, dan is het nog steeds een wonder! En wel vanwege de perfecte timing én omdat juist dat ene huis op de muur - het huis van Rachab - gespaard werd, rechttop bleef staan.

Alleen Rachab, die zichzelf toewijdde aan God, én haar familie wordt gespaard. Er wordt precies gehandeld zoals is beloofd (vers 23). Rachab en haar hele huis wordt gered. Dit kom je vaker tegen in de Bijbel, bijvoorbeeld bij Cornelius de hoofdman. Maar het is niet vanzelfsprekend! Stel je voor dat een van Rachab's familieleden nog even een ommetje had gemaakt door de binnenstad op die bewuste zevende dag. Dan was deze omgekomen. Ook van de familie van Rachab werd geloofsvertrouwen gevraagd in de God van Israël. Denk ook maar eens aan de vrouw van Lot. Zij keek achterom terwijl God nog zo had gewaarschuwd. Voor haar was er geen redding!

Rachab en haar familie moeten eerst een periode in afzondering leven voordat ze binnen het volk Israël worden opgenomen. Dit was tijdelijk (vers 25) en wellicht noodzakelijk vanwege eventuele rituele onreinheid (Leviticus 13:46). Rachab en haar familie worden opgenomen in Israël vanwege hun geloofsvertrouwen op God.

VIER PUNTEN & TOEPASSING

1. ALEF TAV

We zijn bevoorrecht elke dag in de Bijbel te kunnen lezen. En steeds opnieuw vind je nieuwe schatten. Als je de Hebreeuwse grondtekst erbij betreft, dan ontdek je nog veel meer rijkdom die we in onze Nederlandse vertaling niet terugvinden. Een ervan, over Jezus, gaan we nu met elkaar bestuderen.

Er wordt wel eens gezegd: Elke bladzijde van het O.T. bevat wel een verwijzing naar de Here Jezus. Er zijn inderdaad zoveel aan- en verwijzingen in het O.T. naar de Hem. Zelfs in de Hebreeuwse grondtekst is dit het geval. Ons alfabet loopt van A tot Z, het Griekse van Alfa tot Omega en het Hebreeuwse alfabet loopt van Alef tot Tav (תא). Jezus heeft drie maal van Zichzelf gezegd dat Hij de Alfa en Omega is (Openb. 1:8; 21:6; 22:13). Hij sprak Hebreeuws. Waarschijnlijk heeft Hij dus gezegd: *Ik ben de Alef en de Tav*. Kortom: de Alfa en Omega van het N.T. = de Alef en Tav van het O.T.

En wat is daar nu zo bijzonder aan? In het O.T. wordt meer dan 7000 keer de lettercombinatie Alef Tav gevonden. Alleen in de Hebreeuwse vertaling, want in geen enkele Bijbelvertaling is dit vertaald. God plaatste de Alef Tav op vele plaatsen in het O.T. Als je die plaatsen ontdekt, voegt dat zoveel toe aan de inhoud van Gods Woord. Al op de eerste bladzij van de Bijbel, in de eerste zin van Genesis kom je het tegen: *In het begin schiep God תא de hemel תא en de aarde.* De Here Jezus was er bij toen God hemel en aarde schiep. Hier moet Johannes aan hebben gedacht (want hij kende de Thora immers goed) toen hij zijn evangelie begon met de woorden:

In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. *Johannes 1:1-2*

Nog een mooi voorbeeld is Ruth. Voordat zij ge- of verlost werd door Boaz, lezen we alleen de naam Ruth, maar na de (ver-)lossing is het תא Ruth. Vanaf dit moment draagt ze als het ware het merkteken van Jezus of Yeshua. En dit geldt ook voor ons!

Als je nu de gedeelten Jozua 2 en 6:6-27 bestudeert in de Hebreeuwse Bijbel, kom je daar een opvallend aantal keer תא /Alef Tav tegen. Soms op plaatsen waarvan je je afvraagt, waarom nu daar, maar ook op bijzondere plekken. Enkele voorbeelden:

1) Jozua 2:18	תא koord van scharlaken draad
2) Jozua 2:21	scharlaken תא koord
3) Jozua 6:22	breng de תא vrouw vandaar naar buiten (In Joz. 2:1 alleen Rachab)
4) Jozua 6:23	ze brachten תא Rachab naar buiten met haar תא vader,
haar תא moeder, haar תא broers
5) Jozua 6:25	zo liet Jozua de hoer תא Rachab in leven, met de תא familie van
haar vader

Vraag: Wat valt je op als je kijkt naar deze plaatsen waar תא staat vermeld?

Zo zijn er dus alleen al duizenden van deze vermeldingen in het O.T. die verwijzen naar Jezus. Hij is God van alle eeuwigheid af. Hij was daar toen de hemel en de aarde werden geschapen, Hij was daar in de geschiedenis van Ruth, in die van Rachab, enzovoort. En dan hebben we het nog niet gehad over alle profetieën van het O.T. die over de 1ste en 2^e komst van Yeshua naar de wereld gaan. Hoe bijzonder is dat!

2. OPGENOMEN IN GODS VOLK

God had Zijn volk gezegd dat ze de inwoners van het land Kanaän moesten verdrijven en vernietigen (Deut. 7:1-2). Ze mochten zelfs geen huwelijksbanden met hen aangaan. Daarom is de geschiedenis van Rachab ook zo bijzonder. Het laat ons zien dat vreemdelingen er ook bij kunnen horen als ze zich bekeren tot de God van Israël.

Het is extra bijzonder dat juist Rachab, een vrouw én ook nog met de reputatie van hoer, een uitzondering mag zijn en opgenomen wordt in het volk van God. Iemand

die verachtelijk is in de ogen van velen, zeker ook binnen het Joodse volk. Wat hier gebeurt is een wonder van Gods genade. Hij kent het hart van Rachab en ziet naar haar om. Zij bekeert zich tot de God van Israël, laat haar oude leven achter zich en begint een heel nieuw leven. Ze wordt opgenomen in het volk van God. Ze trouwt met een Joodse man en wordt de moeder van Boaz, voorvader van onze Here Jezus. Het doet denken aan Ruth, ook een vrouw uit een heidens volk. Ze verlaat haar land, haar familie, haar religie, en trekt met Naomi, haar Joodse schoonmoeder, mee naar Israël en bekeert zich tot de God van Israël. Van haar zijn de overbekende woorden: *Uw volk is mijn volk en uw God is mijn God.*

Ruth trouwt met Boaz en wordt de schoondochter van Rachab. Twee vrouwen 'uit de volken' die worden opgenomen in het volk van God. In het N.T. lezen we over de Ethiopische kamerling en over Cornelius de Romeinse hoofdman. Ook twee niet-Joden die tot geloof komen in de God van Israël en die erbij mogen horen. Prachtig!

Rachab is hier al een schaduwbeeld van de heidenen uit de volken, die er ook bij mogen horen op grond van hun bekering tot de God van Israël in Jezus Christus. God had het al aan Abraham beloofd: *In u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden (Gen. 12:3b).* Rachab en Ruth mocht aansluiten. Ook de Ethiopiër uit Hand.8 en de Romeinse Cornelius. En dit wonder van genade geldt ook voor ons!

Paulus gebruikt in Romeinen 11 het beeld van een olijfboom. Wij, gelovigen uit de heidenen, zijn als wilde takken tegen de natuur in ingeënt op de edele olijfboom en hebben ons leven te danken aan die wortel. Wat is die wortel? Dat heeft alles te maken met wat Jezus zei: *Het heil is uit de Joden.* Die wortel en de edele olijfboom staan voor de beloften, de zegeningen en het leven dat God aan Israël heeft geschonken en door Israël aan de hele wereld wil schenken. Denk aan de Messias, de Heilige Geest, het Woord. Het heil is uit de Joden! En ook wij mogen erbij horen. Samen kunnen we belijden dat we medeburgers, huisgenoten, mede-erfgenamen en mededeelgenoten van Israël zijn geworden (Efeze 2:19; 3:6). Wat is dat geweldig!

3. GERED UIT DE PUINHOPEN

Rachab liet op twee manieren de puinhopen van haar oude leven geheel achter zich. Allereerst de puinhopen van Jericho, de ingestorte muren en een stad die compleet was vernietigd. Alleen haar huis was door een wonder gespaard gebleven. In Jozua 6 staat dat Rachab opgenomen werd binnen het volk Israël. Dit betekende een complete omslag in haar leven: een ander volk, een andere God, een andere cultuur. Rachab trouwde met een Joodse man Salmon genaamd en ze krijgen een zoon: Boaz.

Daarnaast liet Rachab óók de puinhopen van een gebroken en zondig leven achter zich. Een leven waarin ze haar lichaam verkocht aan mannen. En ik kan me zo voorstellen dat er in die herberg wel meer gebeurde dat het daglicht niet kon verdragen. Deze manier van leven - als prostitué - was overigens wel haar bron van inkomsten.

Jericho was dus een puinhoop, maar het leven van Rachab was dat eveneens! God echter ziet het hart van deze vrouw en zorgt voor een ommekeer in haar leven. Zij vindt genade in Zijn ogen. We zien hier de twee kanten: de genade van God én de keus die Rachab maakte. Zij bekeerde zich tot de God van Israël en Hij trok haar uit de duisternis. Het is precies zoals Paulus het eeuwen later heeft opgeschreven:

Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de zonden. Kolossenzen 1:13-14

Rachab werd getrokken uit de duisternis tot het licht. Zij ontving verlossing, dankzij het scharlaken koord, dat het bloed van Christus symboliseert. Alleen door Hem is er verlossing mogelijk. Rachab liet de puinhopen van Jericho en van haar zondige leven achter zich en begon een heel nieuw leven. De Alef Tav kwam tussenbeide. We lezen het immers in Jozua 6 vers 25: *Zo liet Jozua de hoer $\pi\chi$ Rachab in leven.* God wierp al haar zonden in het diepte van de zee. Zo doet Hij met de zonden van diegene die Christus aanneemt als Verlosser maar ook als Heer. Nieuw leven in Hem!

Paulus schrijft hele indringende woorden van God aan de gemeente in Korinthe:

Ontuchtplegers, afgodendienaars, overspelers, schandknapen, mannen die met mannen slapen, dieven, hebzuchtigen, dronkaards, lasteraars en rovers zullen het Koninkrijk van God niet beërven. Sommigen van u zijn dat wel geweest, maar u bent schoongewassen, maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd, in de Naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God. 1 Kor. 6:10-11

Rachab past in dit plaatje, evenals de overspelige vrouw, als Paulus zelf, en als de misdadiger op het kruis. Allen die Jezus Christus hebben aangenomen, staan niet langer in dat eerste rijtje van zondaars, maar mogen zich Gods kinderen noemen door het geloof in Christus. Wat onze achtergrond, hoe groot de puinhoop ook is: bij God is er altijd een nieuw begin mogelijk, een heel nieuw leven!

Vaak wordt er gezegd dat 'God van ons houdt zoals we zijn'. Dat is waar, maar dat is een halve waarheid. God laat ons nl. niet zoals we zijn. Hij wil dat we heilig leven:

Want dit is de wil van God: uw heiliging, dat u uzelf onthoudt van de ontucht, en dat ieder van u zijn lichaam weet te bezitten in heiliging en eerbaarheid, en niet in hartstochtelijke begeerte, zoals de heidenen, die God niet kennen.

Want God heeft ons niet geroepen tot onreinheid, maar tot leven in heiliging. 1 Thessalonicenzen 4:3-5, 7

God wil ons al onze zonden - ook die van seksuele en onreinheid - vergeven. Hij wil echter ook dat we ons bekeren en het oude leven achter ons laten. Zoals bij Rachab.

4. HET GETUIGENIS VAN RACHAB

In het N.T. komen we drie maal de naam Rachab tegen. De eerste keer in Mattheüs:

Salmon verwekte Boaz bij Rachab, Boaz verwekte Obed bij Ruth, Obed verwekte Isaï; Isaï verwekte David, de koning. Mattheüs 1:5-6a

Rachab wordt genoemd in het geslachtsregister van de Here Jezus, evenals drie andere vrouwen: Tamar, Ruth en Bathseba. Hoe bijzonder, twee heidense vrouwen waarvan een met de reputatie van hoer. Overigens is het ongewoon dat er vrouwen worden genoemd in een geslachtsregister. De afkomst wordt meestal bepaald via een familiehoofd (mannen). Ook Tamar en Bathseba hadden 'n dubieuze reputatie. Zo telt de stamboom van Jezus een bijzondere groep mannen, vrouwen, overspeligen, hoeren, helden en heidenen. En voor hen allen is Jezus een Verlosser!

Door het geloof is Rachab, de hoer, niet omgekomen met de ongehoorzamen, omdat zij de verkenners met vrede had ontvangen. Hebreëën 11:31

Rachab staat ook in de galerij van geloofsgetuigen! Een bijzondere ereplaats. Ze wordt herdacht vanwege haar geloof. Wat een prachtig getuigenis is dit over haar!

U ziet dus nu dat een mens uit werken gerechtvaardigd wordt en niet alleen uit geloof. En is Rachab, de hoer, niet op dezelfde manier uit werken gerechtvaardigd, toen zij de boden heeft ontvangen en langs een andere weg heeft laten weggaan? Want zoals het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder de werken dood. Jakobus 2:24-26

Tenslotte noemt Jakobus Rachab en wordt zij herdacht vanwege haar goede werken. Want geloof zonder werken is dood. Rachab haar leven is daarin ons tot voorbeeld.

AFSLUITING

Vanmorgen hebben we stilgestaan bij Rachab. Haar naam komt slechts acht keer in de Bijbel voor (vijf keer O.T. / drie keer N.T.). Rachab is een vrouw waar we veel van kunnen leren. En ik hoop dat wat je vanmorgen hebt gehoord een uitwerking mag hebben en vrucht zal dragen in je leven. Ik wens je Gods rijke onmisbare zegen toe!

SOLI DEO GLORIA